

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár József*

BUDAPEST, 1931 JUNIUS 15 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 12 ●
3178. SZÁM

**Névtelenek és szürkék
rohama a mandátumért**

Özv. Steinherz Rudolfné

levele a Borsszem Jankóhoz

Vázsonyi meggyfabotja

Szúdy fogadást vesztett

Mit írt Rassay

Madarassy-Beck Gyulának

A választás humora

Ára 50 fillér

MOLNÁR JENŐ STRÓFÁI

A központi jelölt

Jelölt lettem, jelölt vagyok,
Írásomon stempli ragyog.
Én vagyok a „hivatalos”,
Kibuktatni engem bajos.

Szörnyű nagy a becsületem,
Még nagyobb a kerületem.
Hogy is jutok oda: éppen
Ezt kutatom a térképen.

Senkit még ott nem ismerek,
Leruccanni mégis merek,
Hadd tudja meg a derék nép,
Ki viseli majd a képét.

Mivel csekély még a multam,
Programomat betanultam,
S egyetlenegy beszéd végett
Végigjárom húsz községet.

Kerületem szép határa,
Meglátlak hát valahára.
Jelenleg csak egy a gondom:
Völgyben fekszik-e vagy dombon?

Milyen nép s mily fajta lakja,
Milyen ott a nők alakja.
S tudni nem kell-e például
Szerbül, svábul vagy szlovákul?

Értik-e a pesti viccet,
Szeretik a szalonspiccet,
Vagy eltitkoljam az agyam
S asztal alá igyam magam?

Súlyos téma, nagy probléma,
Ezzel bíbelődtem én ma;
Ha az ember a közé lett,
Sok gondot ad a közélet.

De hát mindez csak semmiség...
Megért Párizs is egy misét.
S egy mandátum (hisz jól mutat)
Megér tán egy autó-utat.

Az alkalmi kiszgazda

Tele van az ország kiszgazda-jelölttel,
Pesti dandy csizmát húz és mándlit ölt fel.
Szakorvos az arcát barnára kvarcolja,
Mintha eredeti „napsütötte” volna.

Árvalányhaját tűz a kalapja mellé,
Tünődve, hogy nyáron ily kalapdísz kell-é.
A Teleki térre mást megyen keresni:
Ködmön, pipa, kostök kéne, vagy ilyesmi.

S most, hogy kiszgazdai súlya vagy egy latnyi,
Móra Ferenc könyvét kezdi lapozgatni.
Pár ízes kiszólást szedeget belőle,
Bizodalma ettől kap újabb erőre.

Valami hiányzik még a tekintélyhez...
E célból többféle kísérletet végez,
S mert a sercintésre nem jár rá a szája,
Rózsahegyí Kálmán megtanítja rája.

Ezek után már csak kisebb gondok nyomják.
Fél szegény, hogy nagyon megfekszi a gyomrát
Egyrészt, mit ő fogyaszt: a borjúpörköltés,
Másrészt, mit más fogyaszt: a fene sok költség.

Három hétig tart a pünkösdi királyság,
Azután levedli kiszgazdai mását.
Visszanyeri régi, pesti úri képét —
És a kerületnek más viseli képét.

Bethlen derűs nyilatkozata a választásokról

Van-e ok aggodalomra?

A választásokkal kapcsolatban a legkülönfélébb kombinációk keltek szárnyra. Elhatároztuk, hogy véget vetünk ennek a bizonytalanságnak és a leghitelesebb forrástól, Bethlen Istvántól kérdezzük meg: van-e ok az aggodalomra? A miniszterelnök rágyujtott egy Szfinksz-re és a következő adomával felelt:

- A nagybeteg Spitzer megkérdi az orvostól:
— Doktor úr, nincs semmi ok aggodalomra?
Az orvos vállat von:
— Nekem nincs, de ami magát illeti!..

Éljen Bethlen István!

... És tíz esztendő alatt megérte vala a Vezér, hogy mind a választóit saját képére formálta át.

Vajjon hogy jelenik meg a mandátumok körül a halál: kaszával vagy kasszával?

VÁLASZTÁSI PLAKÁTOK

HONLEÁNYOK!

Ne feküdjetek le

addig nyugodt lelkiismerettel, míg alá nem írtátok ajánlási szelvényeinket.

Súlyt helyezünk rátok!

Fővárosi Egyesült Jampec-Párt

Választási iroda: délben a Dunakorzón

A polgárság egyetlen igazi barátja

Dr. KÖZÜZEMY PÉTER,

az „Egyesült Önzetlen Párt” listavezetője.

Programja: Senkise fizessen gázdíjat, aki a gázcsap alá feküdt.

Budapest népe

Dr. NIEMANDKÁZMÉR

zászlaja alá tömörül.

A névtelen adófizető csak órá szavazhat, a legnévtelenebb adó-nemfizetőre

ASSZONYOK!

Csináljunk nagytakarítást a parlamentben!

Otthon megehet a piszok mindent.

A „Kívülről Kormánytámogató,
Belülről Ellenzéki Párt”

bizalommal kéri a kívülről ellenzéki, belülről kormánytámogató polgárok szavazatát

Senkisem

Okosabb

Senky Jánosnál!

Csak ő viselheti a pónemunkát!

Gyakori tünet

A jótékonyágárról ismert Blau azt mondja Fuksznak:

— Mit szólsz hozzá? Megszűnt a „Mi konyhánk” működése.

Fuksz legyint:

— A mi konyhánké is, sajnos.

LE A TERHEKKEL!

Várandós nők, szavazatok ránk!

Honanyajelöltek Pártja

POLGÁROK! POLGÁRNŐK!

Örömmel jelentjük, hogy megalakult az Egységes Keresztény Szabadelvű Demokrata Kisgazda Fajvédő Radikális Nemzeti Szociálista Frontharcos Párt.

Mindenki benne van, tehát mindenki a mi listánkra szavaz!

N E S Z Í V J A T Ü D Ö D R E

mindenféle kortesigéretet!

Inkább szívj abból a finom Sztambulból, amivel a jelölt úr kínálgat. Választás után úgyszint csak Szimfóniával tömi be a száját.

Szívós Magyarok Pártja

Anyák! Menyasszonyok! Leányok!

ŰJRA TÖKÖT AKARTOK?

Akkor szavazatok az ellenpártra.

Tökkelütöttek Pártja

Dugsegélyt, forgalmi adót, Társadalombiztosító járulékot kizárólag az a PERIRAT pusztít, amely FÁBIÁN BÉLA ügyvédi irodájában készül

BAJTÁRSÁK!

Csak Sipőcz-féle patkányirtószerre szavazatok, hogy hosszú életűek legyenek e föld alatt.

Patkányok és egyéb politikai rágesálok pártja

A „benzintyúk” utódja

— Mit használsz a motorodhoz: benzint vagy motalkot?

— Motalkot.

— Na és akkor mi a benzintyúkod neve?

— Motalkokott.

Névtelenek és szürkék rohama a mandátumért

Sajnálom, de fehér lappal fogok szavazni

Most már tudjuk, kiket jelöltek a politikai pártok országgyűlési képviselőknek. Csak úgy kapásból ezt a kis statisztikát lehetne csinálni: az egységspárti jelölteknek több mint a kétharmada állami és vármegyei tisztviselő, illetve olyanok, akik ezeken a pályákon szolgáltak, a Keresztény Gazdasági Párt túlnyomórészt mágnásokat és ugyancsak köztisztviselőket küldött a kerületekbe, a szocialisták a maguk kipróbált agitátorait, köztük több jótollú újságíró és népszónokot, a szabadelvű és demokratikus ellenzék túlnyomórészt ügyvédeket és kereskedőket, a Friedrich-párt viszont ugyancsak tisztviselőket jelölt. Az Egységspárt listáján egyetlen író, művész, nagynevű tudós sem található. A kereszténypárti listán dettó. A liberális ellenzéki párt Pakots József és Boros László dr. jeles kollégáinkat kandidálta. Öt újságíró, mint pártonkívüli, a saját erejére (és állítólagos kasszájára) utalva keresi a nép bizalmát: Lázár Miklós (aki Tokajban biztos), Milotay István dr. (Nagykőrösön), Szakács Andor (Békésen), Berecz Sándor dr. (Mezőkövesden) és Serényi Gusztáv (Nagykátán). C'est tout. Ha egy külföldi kolléga azt kérdezné tőlem, fejtsem ki neki a képviselőjelölések alapján: hol van a mi nagy kultúrfőlényünk, istenemre, zavarban volnék. Szerencsére van elég nagy tehetségünk, akikkel más vonatkozásban könnyen bizonyíthatok.

Bábból lesz a pille. Jelöltből a képviselő. Képviselőből a pártvezér, államtitkár, miniszter, kormányelnök. Párizs, London, Berlin a katedrákról és a redakciókból emeli ki a tehetségeket. Ezekből lesznek a nagy államférfiak. A hivatalnok-diplomaták rettegett ellenfelei. Mikor a „Le Matin” szerkesztőségében jártam, Jules Sauerwein sorra mutogatta nekem azokat az íróasztalokat, amelyeknél Franciaország legkiválóbb publicistái — később miniszterek, miniszterelnökök és köztársasági elnökök — írták a cikkeiket, napi krónikáikat, riportokat, szatírákat, hangulatos útirajzokat, stb. Briand, Tardieu, Herriot, az elhunyt Clemenceau s a többi nagyság, mind egyik vagy másik újság szerkesztőségében dolgozott, akárcsak Londonban MacDonald, Milanóban Mussolini, Genfben Benes. A francia „publiciste”, az olasz „publicista” a legmagasabb rangjelzés. Nálunk az osztrák uralom alatt „skribler” volt a neve. És még ma is valami fanyar, lekicsinyítő mellékgondolatot kever bele a felsőbb nem-is-tudom-hány-ezer a „szerkesztő” címbe. A legragyozóbb magyar publicistának sem jut ki életében annyi tiszteletadás, amennyit egy miniszteri titkár avagy egy középbirtokos élvez a középkor hagyományain rágódók és élőködők körében. Nálunk a nagy címekért, rendjelekért, hivatali rangokért, mindenféle uniformisokért, ezerholdakért rajong a társadalom vezetőrétege és kritikátlanul megy utána a nép. Ezért van azután verhetetlen előnyben a közhivatalnok a képviselőjelöléseknél a szellem arisztokráciájával szemben. Ezért nem jut még a polgári ellenzéki pártok vezetőinek sem az észébe, hogy egy kicsit az írók, publicisták, tudósok, művészek, szóval az eredeti, értékes ingeniumok közt tekintsenek szét, mikor jelölteket toboroznak. Inkább a középszerű ügyvéd, mérnök, magánhivatalnok... Még az is jobb, mint a szellem szuverénje.

Tisza Kálmánnak Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Falk Miksa, Tisza Istvánnak Herczeg Ferenc, Kozma Andor, Vészi József, Apponyi Albertnek Ábrányi Kornél, Kossuth Lajosnak egész sereg publicista volt a leghűbb munkatársa. A második és a harmadik sorból is toboroztak képviselőket. Önmagukat emelték, amikor nem törpékkel, hanem óriásokkal (de legalább is szellemileg jól megtermettekkel) vették magukat körül. Egyikük sem vállotta kárát. Emlékezzünk csak Bartha Miklósrá, báró Kaas Ivorra s a nagyok legnagyobbjára, Rákosi Jenőre! Ott volt a parlamentben a színműíró Rátkay László, a tudós Hoitsy Pál, a humorista Rákosi Viktor s a vérbeli újságírók közül Mezei Ernő, Szatmári Mór, Kenedi Géza, Beniczky Ödön, Halász Lajos... És ma? Érthetetlen, hogy a keresztény pártok hivatalos listát tudnak csinálni anélkül, hogy eszméik két legfényesebb tollú harcosát, Milotay Istvánt, Pethő Sándort jelölnék. Érthetetlen, hogy az Egységspárt megfedkezik Buday Barnáról, Surányi Miklósról, Csathó Kálmánról, Zilahy Lajosról. Érthetetlen, hogy a liberális pártok nem jut eszébe Móra Ferenc, Feleky Géza,

Zsolt Béla, Szabó László, Ignatus, Kóbor Tamás, Móricz Zsigmond. Vagy hol van a nagyszerűen képzett, diplomatának született, univerzálisan tehetséges Harsányi Zsolt? Nemcsak érthetetlen. Hihetetlen és példátlanul áll minden kultúrnezmet modern, alkotmányos életében. Kapaszkodó kis szolgabírákat, ügyvédeket, miniszteri hivatalnokocskákat, kiszáradnak markirozott politikai vigéceket, dühös és tehetségtelen törtéteket garmadával kanalaztak fel a pártvezetőségek s ha különösen a lajstromos kerületek jelölt-névsorát olvassuk, az az érzésünk, mintha egy józsefvárosi asztaltársaság választmányának taglistája feküdne előttünk. Szörnyű! Több ennél: szégyelnivaló!

Tudom én, kérem alássan, hogy a politika nem a nagy tehetségek futtatása, azt is tudom, hogy a parlament nem tudósok és írók társasága. Ne vágják a fejemhez, hogy micsoda számár beszéd ez, mit akar az úr? ... talán hogy csupa meglődült agyú, fantáziáló, a gyakorlati élettől elrugaszkodott ember hozzon törvényt az országnak?! Nem, tisztelt választóközönség. Én szerényen csak annyit óhajtanék, hogy abban a magyar törvényhozásban, amely legfőbb palládiumunk, a társadalom szellemi előkelőségének is nyoma legyen, — mondjuk: legalább minden tizedik képviselőben olyan férfit tiszteljen ország és világ, akik mandátum nélkül is valakik, még pedig igen súlyos valakik. Hogy ha olykor-olykor a nagy nyugati lapok a mi parlamentünkről irnak, olyan nevek forduljanak elő, amelyeket a szűkebb hazájukon (esetleg csak kerületükön) kívül mások, ezren és ezren ismernek. Ne pedig Szürke Péterek és Névtelen Jánosok.

Minek folytán tisztelettel alulírott egyetlenegy párt listája mellé sem fogja odatenni a keresztet, hanem fehér lappal szavaz. Sajnálom, mert sok jóbarátom van a tiszteletreméltó közészerúségek között is.

MOLNÁR JENŐ

Klebelsberg —

ilyen nyugodtan alhatna a választási haretől és mégis folyton járja a szegedi tanyákat. Csak tán nem Rassay érdekében agitál?

Gyászjelentés

Közbeszólásoktól megtört hangon jelentjük, hogy viharosan szeretett

Parlamentünk

6-lyó évi június 6-án hosszú szendergés után visszaadta lelkét a (miniszterelnök)-Úrnak.

Feloszlásnak indult tetemét a parlament évkönyvében helyezzük örök nyugalomra.

Legyen neki könnyű a földreform és a boletta!

Még ez évben feltámadunk! Hagymakoszorúk mellőzése és csendes részvétlenség kéretik.

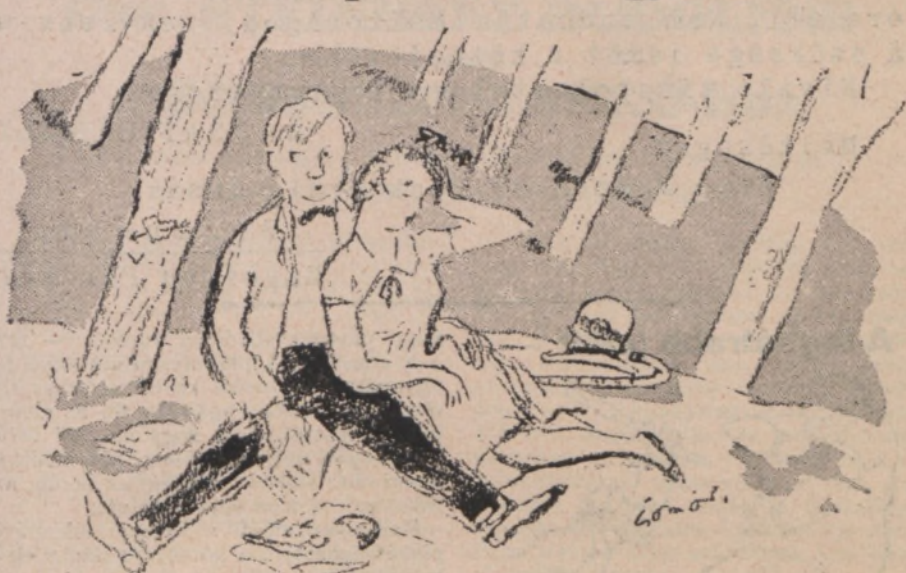
A vissza nem térő honatyák f. hó végén fogják bemutatni lejárt váltóikat a pártvezetőségnél.

A gyászoló család nevében:

Fejbőlintó János és társai

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII, József körút 2
Rendel.: 10—4 és 7—8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

Vasárnap a Húvösvölgyben

- Ejnye, Pali... Kár, hogy nem hoztunk rádiót.
- Még ide is?... Minek az?
- Ha'lgathattuk volna a mama rádiófelolvasását a helyes leánynevelésről.

Kik lépnek még fel és kik ellen?

Mint a Borsszem Jankó lapzárta előtt értesül, újabban még a következők léptek fel:

Gaál Franciska (pártánkivüli) a mammut-sztárgázsikat letörő direktorok ellen,

Titkos Ilona (demokrata) a feudális nagybirtokosok passzivitása ellen,

Fedák Sári (negyvennyolcas) egyelőre ellenjelölt nélkül áll az országos színi-kerületekben,

Hevesi Sándor (kétséges keresztény-párti) fellép a Nemzeti Színházban elharapózott műsormézériák ellen,

Fabudi Jenő (kivültámogató) fellép a Magyar Színház bérlőigazgatója ellen, *Pekár Gyula* (Móricz-párti) fellép *Móricz Zsigmond* (Pekár-párti) ellen, *Molnár Ferenc* (sikerfrontharcos) ellenjelölt nélkül áll,

Góth Sándor (Góthné-párti) együtt lép fel *Góthné Kertész Ellával* (Góth-párti), *Péchy Erzsé* (nem rossz parthie) nem lép fel a m. kir. Operaházban,

Feld Mátyás (ligeti néppárti) fellép a rossz tréfákat csináló riválisok ellen,

Freystädtler Jenő lovag (agrárpárti) fellép a jótékony egyesületek túlkapásai ellen.

A Magyar Cukoripar Rt. közgyűlése részvényenként 8 pengőben állapította meg a mult évre járó osztalékot.

Rassay Károly nyílt levele Madarassy-Beck Gyulához

MÉLTÓSÁGOS URAM!

Tepnap este, mikor a Nemzeti Szabadelvűpárt Erzsébet körút 47. számú helyiségéből hirtelen eltávozott, ott méltóztatott felejtetni a köpönyegét.

Fordíts!

A túloldalon említett köpönyeg rendelkezésére áll. Nem tudhatja Méltóságod, nem lesz-e rá szüksége ismét a közeljövőben,

Kiváló tisztelettel volt pártvezére

Méltóságos

RASSAY KÁROLY

Báró Madarassy-Beck Gyula úrnak

Budapest,

Egységes Pártkör

A legbátrabb jelölt —

aki, bár túlnyomó kisebbségben van, mégis erélyesen föl mer lépni a zsarnok-ság ellen.

Falhoz lesz állítva

Plakátot ragasztani nem olyan egyszerű munka, mint ahogyan azt sokan gondolják. Nem az a fontos, hogy a felragasztott plakát mit mutat, hanem hogy mit nem mutat az ellenpárt plakátjából.

A plakátragasztónak ugyancsak fejtörést okoz eltalálni, hogy az ellenpárt plakátjának melyik oldalához ragassza a saját plakátját.

Vegyünk egy példát:

IGAZSÁG A MI FEGYVERÜNK

hirdeti kiáltó betűkkel az egyik párt. Már most jön a plakátragasztó és az ellenpárt plakátjával balról milliméternyi pontossággal leragasztja a szöveg első betűjét. Csak egyetlen egy „I” betűt ragaszt le és a plakát a legesodálatosabb meglepetést kelti őszinteségével.

Nézzünk egy másik plakátot:

FÉLELEM NÉLKÜL ELŐRE,

hogy pártunk diadalra jusson, — így szól a szöveg. A plakátragasztó ennél is ugyanazt az eljárást követi, amit az előzőnél. Baloldalon ragasztja föl az ellenpárt plakátját, úgy, hogy az „F” betű a szövegből teljesen kiesik. Ma, amikor annyi éhes ember szaladgál az uccán, az ilyen szöveg nem éppen biztató.

Hasonlóan elfödi a ravasz ellenpárt plakátragasztója a következő sláger első betűjét:

FOKOSRA NE SZAVAZZ.

Az F betűt egyszerűen B-listára helyezi.

Ha valamelyik párt ezt a lelkes felhívást intézi a polgárokhoz:

ÁLLJATOK EGY SORBA —

akkor a plakát-korrektornak mindössze az a dolga, hogy az ÁLLJATOK szóból a J betűt tüntesse el.

Célravezetőbb volna a plakátokat bekeretezni és úgy a falhoz állítani. Szerintem ez a forma hívebben fejezné ki az egyes pártok programját. A szegény szavazókat úgyis a falhoz állítják.

Erdődy Mihály

A nagy passiojáték

alkalmából így sóhajt fel egy öreg szegedi benszülött a Széchenyi téren:

— Passio-játék a Templom téren?... Az volt a passzió, amikor még én játszadoztam a Széchenyi téren!

Özv. STEINHERZ RUDOLFNÉ

levele

a BORSSZEM JANKÓ-hoz

Az egész országból üdvözlő levelekkel halmozták el
a Borsszem Jankót bátor állásfoglalásáért

Miután az egész napisajtó hónapokon keresztül valósággal az orránál fogva vezette magát néhány vidéki detektív által, akik az egész művelt világ elhült állmélködására egy új fogalommal: az „agyonkalapácsoltatással” gazdagította a bűnügyi krónikát, a Borsszem Jankó volt kénytelen fölemelni szavát e torz fantasztikum diadala és egy becsületes kecskeméti család meghurcolása ellen. Cikkünknek nemcsak a rendőrségi nyomozók és a fájdalomosan érintett család körében volt visszhangja, hanem a közönség legszélesebb rétegeiben is. Egész halom levél fekszik előttünk, amelyben főleg ügyvédek és orvosok üdvözlik lapunk szerkesztőjét, hogy a józanság és igazság szavát merete fölemelni Steinherz Rudolf meggyilkolása ügyében. Az elismerő és üdvözlő levelek nagy elégtételünkre szolgálnak, már csak azért is, mert ezúttal talán először történt, hogy egy olyan lapnak, mint a Borsszem Jankó, amely elsősorban a humor és a szatíra szolgálatában áll, jutott olyan feladat, amelyet eddig az ügyvezetett nagy lapok szoktak kiszajátítani maguknak. Ezúttal, sajnos, megfélelkeztek a sajtó első kötelességéről: az ellenőrzésről, a kritikáról és egy véres szenzáció kedvéért bedőltek egy képtelen és groteszk rendőri föltevésnek.

Alább két levelet közlünk. A kalapácsos rablógyilkosság áldozatának, Steinherz Rudolfnak mélyen lesújtott özvegye írta az egyiket, Szőke Sándor ügyvéd, a Steinherz-család jogtanácsosa, a másikat. Mind a ketten tudják, hogy a Borsszem Jankó nem utólag, a pótnyomozás adatai alapján döntötte meg a Steinherz Rudolf ellen emelt szörnyű (vagy inkább: meseszerű) vádat, hiszen már ápr. 15-én, tehát pár nappal a vasúti rablógyilkosság után ezt írtuk egy szatirikus karcolatban, amellyel a rendőrség nyomozási rendszerét persziflaltuk (egy képzelt interjú keretében szólaltatva meg az elvetemült rablógyilkost):

„— Szóval maga megmarad amellett, hogy Steinherz biztatta fel magát, hogy verje őt agyon?

— Kérem szépen, a dolog úgy volt, hogy Steinherz már évek óta nem hagyott élni ezzel a dologgal. Sokszor mondta, hogy neki nem imponál az öngyilkosság. Ez valami egészen közönséges dolog. Neki valami extra kellett. Nagy gourmand volt szegény. Szerette a finom dolgokat... Aki egyszer az én kalapácsütésemet megkóstolja, az a másodiknál már meg se mukkan, úgy ízlik neki. A hatodik ütésnél mégis magához tért. Azt mondta: „Drága fiam, a te kezedet aranyba kell foglalni. Csak üss tovább!” Ilyen jószágos atyai szavaknak nem lehet ellentállni, ugyebár.

— Na és mit csinált aztán?

A rablógyilkos egy-két pillanatig zavartan hallgatott, egy „slukk” Memphist kért, majd ismét megszólalt:

— Azután, kérem, elolvastam az estilapokban a gyilkosság történetét. Nagyon szépen köszönöm az uraknak azt a sok szép mesét.

— Köszöni? Mese? Hogy értsük ezt?

— Hát, tetszik tudni, így tudtam meg tulajdonképpen, hogy miféle maszlagot adjak be a rendőrségnek.”

*

Most pedig szószersint közöljük özv. Steinherz Rudolfné hozzánk intézett levelét:

Nagyságos dr. Molnár Jenő úrnak

Budapest

Folyó hó 1-én megjelent, „Álljon elő a rendőrszeni” című cikkét olvastam a „Borsszem Jankó”-ban.

Engedje meg, uram, hogy hálás köszönetemet fejezzem ki. Ön nem tudja, hogy nekem mit jelent az ön cikke. Mit kellett és mit kell most is szenvednem az újságok szenzációhajhászása következtében. Nem volt azoknak fontos, hogy sárba taposnak, meghurcolnak egy tisztességes családot, nem vették figyelembe, hogy egy szerencsétlen özvegyet és négy árván maradt gyermeket marcangolnak, kik mindig hangoztatták, hogy az elhunyt rablógyilkosság áldozata. Több hitelt adtak egy templomrablástól a gyilkosságig súlyosabbnál súlyosabb bűnököt elkövető, szavait semmivel sem

igazolni tudó haramiának, mint a kecskeméti zsidóság egyik vezető egyéniségének, ki fölötté állt minden tekintetben azoknak, kik őt és minket meghurcoltak. Már-már kételkedni kellett abban, hogy az ujságírók között is vannak olyan emberek, kik nem abban látják hivatásukat, hogy a szenzációéhes tömeget az igazság sárbatiprásával is ki kell elégtetni. Mikor az ön cikkét olvastam, megkönnyebbülve sóhajtottam fel: no lám, az ujságírók között is van még olyan ember, aki hivatását az igazság védelmében akarja felhasználni, nem a szenzációk konstruálásában.

Hálásan köszönöm az ön igaz, megértő sorait. Isten áldja meg önt!

Kecskemét, 1931 június 9.

Üdvözlöm tisztelettel

Özv. Steinherz Rudolfná

*

Dr. Szőke Sándor ügyvédől, a Steinherz-család jogtanácsosától, aki hónapok óta tartó nyomozással derítette fel a borzalmas rablógyilkosság valódi hátterét, a következő levelet kaptuk:

Budapest, 1931 június 8.

Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

Engedje meg, hogy szívből üdvözlöjlem

lapja legutolsó számában „Alljon elő a rendőrzseni!” című és Fischl Frigyes büntetéről szóló cikkéhez. Higyje el, ez az üdvözlésem egészen független attól, hogy az ügyben én a szegény Steinherz családját képviselem. Akik cikkét olvasták, mindannyian megállapították, hogy a gyilkosság óta ennél emberibb és okosabb, jobb judiciumú s becsületesebb cikk nem jelent meg. Ma Kecskemétre megyek, természetesen viszek lapjából a családnak egy példányt, hogy lássák, hogyan gondolkoznak és írnak emberek, akiket egy céltuzos sajtókampány nem kótyagosított meg.

Örülni fogok, ha a jövőben is hasonlóan sikerült ragyogó cikkeiben gyönyörködhetem.

Öszinte üdvözlettel régi tisztelője:

Dr. Szőke Sándor

*

Minden hivalkodás nélkül adtuk közre a sokatmondó leveleket. Ezek a hasábok nem a vért korbácsoló szenzációk számára valók. De ha már lelkiismereti kényszerből tollat kellett ragadnunk az igazságért, a becsületért és emberségért, jól esik tudni, hogy nem végeztünk hiábavaló munkát.

M. J.

Az erényes menyasszony

— Nézze, Rezsinke, holnap már ügyis egymásé leszünk, engedje hát meg, hogy ma éjszaka, amikor a kedves szülei elaludtak, bemerjenek a szobájába.

— Erre még csak ne is gondoljon.

— De, Rezsinkém...

— Semmi de! Nem akarok magával is úgy járni, mint az eddigi vőlegényeimmel.

— Spitzstein úr, lágyuljon meg végre a szíve és adja nekem a lányát.

— Nálam ez nem a szív dolga, barátom, hanem az agyé.

— Hát akkor lágyuljon meg az agya!

Jelmezkölcsönző: Remekül néz ki a méltóságos úr... Most már semmisse hiányzik, hogy kiszagdának nézzék. Kormányfőtanácsos: Csak az az ezerhold, ami Gaal Gasztont is kiszagdává tette.

Sürgős távirat a fővárosi pártokhoz

A telefonelőfizetők névsorának átböngészése közben megállapítottuk, hogy a t. Pártvezetőségek számos nevet kihagytak. Mért nem jelölik a többi ezer névtelen adófizetőt is? Mit vétettek szegények?

Az a híres meggyfabet . . .

Vázsonyi Vilmos: Hej, ha most úgy közibétek csaphatnék . . . lenne szakadás, de — a nadrágotokon!

Vásár után

— Láttam magát a tavaszi Árumintavásáron, Kovács úr.

— Igazán? Bocsásson meg, hogy nem vettem észre.

— Ezt nem csodálom, mert alaposan be volt rúgva.

— Tudja, ez csak amiatt volt, mert gondoltam, ha már kiállítani nem tudok a vásáron, legalább beállítok egy kicsit.

PARLAMENTI BIZONYÍTVÁNY

FEJBÓLINTÓ JÁNOS részére, aki a politikai iskola I—V. osztályát a Bethlen-féle Parlamenti Továbbképző Intézetben elvégezte s alaposan levizsgázott. Erről neki a következő bizonyítványt adjuk:

Bethlenbe vetett hit- és közérkölcstan	jeles
Parlamenti beszéd- és értelemgyakorlat	türhető
Alkalmazkodó természettan	kitűnő
Ne szólj szám-tan	dicséretes
Gasztonómiai ismeretek	elégséges
Álláshalmozásványtan	kitűnő
Fifika	jó
Spriccer-mennyiségtan	jeles
Nemszabadkézirajz	jó
Torna (gerinchajlítási gyakorlatok, stb.)	jeles

Mulasztott óráinak száma 4832.

Átaludt óráinak se szeri, se száma.

Felsőbb Házba felléphet.

Kelt Budapest, 1931 június havában.

BETHLEN ISTVÁN s. k.
igazgató.

ALMÁSY LÁSZLÓ s. k.
osztályfőnök.

Eckener, az atheista

Kardos azt mondja Krausznak:

— Az az Eckener biztosan atheista.

— Miért volna atheista?

— Mert ha Istent ismerne, elvinné az északi sarkra az anyósomat is.

A NAGY MANŐVER

— Jelentem alássan, ellenzéket fogtam.

— Ereszd el, fiam. Nem látod a sapkáján, hogy csak markírozza?!... Áellenzéki ez... a mi táborunkból való.

Ki milyen listára szavaz?

Hivatalos jelölt — mazlistára
 Pesti adós — fekete listára
 Bankár — kapitalistára
 Weiss Fülöp — virilistára
 B-listás — nimolistára
 Főnök — B-listára
 Bélyeggyűjtő — filatelistára
 Meclátogató — futballistára
 Weiss M.-gyár — Csepel-biciklistára
 Csecsemő — cuclistára
 Mágns — feudalistára
 Rabbinus — orientalistára
 Cigány — naturalistára
 Fürdőhelytulajdonos — kúrlistára
 Ábrándozó — idealistára
 Primadonna — materialistára
 Zugbankár — kriminalistára

Pesti párbeszéd

— Ki az a mérges ember ott?

— Psszt! Az egy ön- és közveszélyes jelölt.

Az egyenes út

Kedves Borsszem Jankó!

Egy hirhedt üzletember automobilt vett. Az első vidéki túrája előtt megkérdezte az egyik autózó barátjától, milyenek arrafelé az utak.

— Nyugodtan mehetsz, — mondta az illető. — Oda nyílegyenes út vezet.

— Hm, — felelt ijedten — talán még baj is érhet. Egyenes úton én még sohase jártam.

M. KIR. DOHÁNYJÖVEDÉK

Tekintettel arra a nagy népszerűségre, amelynek t. Cím termékei örvendenek, kérem, legyen szíves választóim számára pár száz csomag dohányt, az én részemre pedig egy kis szimbolikus „dohányt” küldeni.

S. O. S.

Dr. Só Cherman
 önjelölt

Nők a politikában

— Polgárok! Mi félelem nélkül megyünk a küzdelembe. Ha elbukunk, elbukunk. Az se rossz megoldás...

PESTI NŐK

PÁLYAVÁLASZTÁSI ANKÉTJA

A dolgozó pesti nők pályaválasztási ankétot rendeztek, amelyen a következő jó pályákat ajánlották a nőknek:

1. Színipálya.
2. Barátnő.
3. Gyermekkertésznő (30—50 év közötti gazdag úripubik mellé).
4. Házvezetőnő. (Lehetőleg ötemeletes sarokház teljhatalmú vezetése. Öregség és megrokkulás esetén netalán egy jó-forgalmú zöldház vezetése direktiszi minőségben.)
5. Festőművészet. (Száj- és arcfestés.)
6. Úrvezetés. (Autótulajdonos urak vezetése, lehetőleg az orruknál fogva.)
7. Tisztviselőnő. (Magasabbrangú katoná-, adó-, szám-, vagy postatiszt viselése.)
8. Vasalónő. (Aki minden hónapban bevasalja a gazdag paliktól a maga egy-két ezer pengő kitaratásdját.)

9. Hímzőnő. (Lehetőleg bankigazgatói állással rendelkező hímek mellé.)

10. Óvónő. (Aki egy-két gazdag barát révén óvja meg magát az anyagi gondoktól.)

11. Varrónő. (Kizárólag gazdag pasasoknak nyakába varrása céljából.)

12. Detektív. (Annak kinyomozására, melyik pesti baleknek van még pénze.)

13. Bejárónő. (Zserbóba és Ritzbe való bejárásra.)

14. Főzőnő. (Gazdag palik főzésére.)

15. Mosónő. (Aki a gyéren csörgedező pesti pénzforrásokból és patakokból kimossa a maga arany- és briliáns-ékszereit.)

16. Férjhezmenni. (Ez se rossz.)

(HESZ)

Két pesti beszélget.

— Mi akartak a pékek ezzel a sütőkongresszussal?

— Valószínűleg ez volt az utolsó sütőkártyájuk, szegényeknek.

59 : 36 a magyarok javára

Az elmúlt színházi szezon — számokban

Szerzőkre szomorú, színiigazgatókra egyenesen siralmas az 1930/1931-iki színházi szezon, amelyre fájdalmasan ráillik ez a transzponált jelszó: nagy forgalom (előadott újdonságokban), kevés siker. Komor, tudományos folyóiratban ezekből a számokból mélyreható tanulmányt írnék, rámutatnék arra, hogy... pardon... de itt a szatíra és a humor birodalmában táncra ingerlem a statisztika adatait, amelyek, ha nem is kacagtatók, de érdeklődő figyelmet érdemelnek.

Kilencvenöt újdonságot mutathak be a magyar színtársulatok a lezajlott színi évadban s ebből ötvenöt eredeti, négy felújított magyar dráma (a zenések is bennvannak) és harminchat külföldi újdonság volt. Ebből 59:36 az arány a magyarok javára. Hát ez kétségen kívül öröndetes a szerzők szempontjából, de a színiigazgató, akinek tömérdek pénzébe kerül a színész, akitől felfokozott idegmunkát követel, bizony nem épül az arány összegén, a közönség pedig az egyik kezének az ujjain olvassa össze, hogy ebben az esztendőben hányszor kapta meg a befizetett pénzéért az ellenértéket.

Az a kérdés tolvall tollra, hogy talán nem tudnak jót írni a szerzők?... pardon, ez nem ebbe a rovatba való kérdés... tehát csak táncoljanak a számok. Nézzük az egyes színházakat, hogyan oszlik meg a bemutatók száma.

Országosan első helyen áll Szeged, amely tíz eredeti magyar bemutatót tartott. Nemes szándék. Kísérleti színpad volt Szeged, helyettesítvén az állam ilyen irányú feladatát. Bele is bukott. A város magángazdaságba adta a színházat s így a magyar szerzők elveszítenek egy fórumot. Második helyen áll a budapesti Nemzeti Színház, amely hét új magyar darabot mutatott be, ezenkívül egy idegen és egy magyar felújítást, tehát kilenc újdonságszerű előadást produkált (a Shakespeare-ciklust és egyéb címen másorra tűzött régi darabot itt nem vesszünk számításba). Hogy teljes képünk legyen az állami drámai színházak vezetésének formájáról, írjuk ide mindjárt a Kamaraszínház eredményét: négy eredeti, egy idegen újdonság, egy magyar és egy idegen felújítás.

Első pillanatra is látható, hogy itt pontosan fordítva csinálják a dolgot, mint ahogyan az természetesen volna. A Kamarában kellett volna hét, vagy akár tíz darabot kísérletezni s az ország első drámai színpadán a beváltakból egy-kettőt és az abszolút egy-két új alkotást bemutatni. De hol van az a zseni, aki az olvasott drámáról meg tudja állapítani, hogy az abszolút, hogy az feltétlenül siker? Bocsnát, ez a kérdés sem a humoros számítánc keretébe tartozik.

Voltaképpen első helyen a Vígszínház kellett volna említeni, amely öt magyar és hat idegen darabot próbálkozott, tehát tíz hónap alatt tizenegyszer hirdetett előre sikert. Csaknem ugyanaz az eset a Magyar Színházban, ahol négy magyar és hat idegen szerző munkájához fűztek siker-reményt. Négy magyar és két idegen szerző mindössze hat újdonságával egyedül a Belvárosi Színház futott ki gondtalanul ebből a szezonból. Az Új Színház, amely a szezon derekán roppant össze s végig konzorcium alapján dolgozott, csak abból a nézőpontból érdekes, hogy öt eredeti, öt idegen és egy idegen felújítás horribilis munkáját volt kénytelen elvégezni, hogy fenmaradhasson. A Király Színház három eredeti és két idegen, tehát aránytalanul kevés bemutató ellenére sem mutat jó eredményt. A Fővárosi Operettszínház és a Városi Színház a maguk szezonbeli adottságánál fogva nem tudtak tényezővé válni.

A többi, köztük az Opera, az alkalmi előadások, színészszevetségi bemutató, Alapí Nándor társulata, Kisfaludy színház s a drámairodalom nézőpontjából eddig súlytalan pesti kabarék, amelyek ezúttal három, egész estét is betöltő színdarabban kísérleteztek, mind együttvéve egészítik ki 95-re a sorozatot. Kilencvenöt újdonság, de hány siker? Hat olyan darabot ismerünk, amely jelentékeny sikert aratott, három olyan darabról tudunk, amely nem bukott meg. Az első alig több, mint hat százalék, a másik alig három százalék.

Aki ezután azt mondja, hogy a színiigazgatók szerencsés kézzel válogatták össze műsorukat, aki azt mondja, hogy a kilencvenöt szerző jó darabot írt, vagy akár az, aki mindezekért a közönség ízlését okolja, vagy a gazdasági válságot emlegeti, legfeljebb hat százaléki mond igazat.

BOROSS MIHÁLY

Ezennel bemutatjuk — A választópolgár tünődése

a szeretett képviselőjelölt urat, akinek arcáról csak úgy sugárzik az értelem. (Ha a sugárzást esetleg nem méltóztatnak látni, tessék a képet erős villanyfény mellett nézni.) Illetőnek nincs ellenjelöltje. Most tessék elképzelni, hogy nézhet ki egy olyan jelölt, akinek ellenjelöltje is van!

Melyik dicsőbb, melyik nagyobb:
Az, ki bejön, vagy, ki bukik,
Az-e, aki csak ígéret,
Vagy az-e, ki népet butít?

Munkát ígér mind s aszongya:
Segít Szabón, segít Schwartzon,
Pedig csak a kiskutyáknak
Ad majd munkát ott a sarkon.

És tünődik szegény polgár:
Hogy szavazzak, kit szeressek,
Kit imádjak úgy, hogy közben
Néhány pengőt is keressek?

Kire tegyem a keresztet:
Wolffra, vagy kit szintén bódít
Most a kereszt: Fábiánra,
Bár jele a mógendóvid?

Kire adjam: Bethlenre, vagy
Gasztonra, ki dühtől kékül
Furton-furt, de választáskor
Bethlenhez fut és — kibékül?

Melyik dicsőbb, melyik nagyobb:
Sokoró, vagy Pé a Kuna,
A daliás Friedrich Pista,
Vagy Gál Jenő, a kis csunya?

És mert reggel, délben, este
A plakátok mézét nyalta,
Ágyában így sóhajt éjjel:
Na: hic Róth úr, na: hic salta!

Kire adja a keresztet,
Ettől van a feje teli,
De teheti akárhova,
Tovább is csak ő cipeli.

== HESZ FERENC ==

A Terézvárosban

— Mit szólsz a demokratapárt szakadásához?

— Csodálad?... Addig vicceltek egymással, míg megszakadtak a nevetéstől.

Két politikus beszélget. Azt mondja az egyik:

— Az ellenzékért, úgy látszik, kasszával fog jönni a halál.

— Ezt nem értem.

— Na hallod, hiszen aratáskor lesznek a választások.

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTŐZSDE**

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket

**Budapest
Kossuth Lajos u. 7.**

KÖSSUTH LAJOS U. 7.
- AUL 890-63 -

Tessék kipróbálni!

A francia Coué doktor tudvalevőleg kisütötte, hogy a beteget nem az orvosság, hanem a szuggesztió gyógyítja meg. A beteg naponta ezt a néhány mondatot ismétli:

— Ma jobban vagyok. Napról-napra javulok. Holnap kutyabajom!

Ezt kell óránként húszszor egymásután elmondania igaz meggyőződésből és másnap a beteg felépül. Ha történetesen a páciens mégsem épülne fel, úgy nem a gyógy módban, hanem a betegben van a hiba.

Ez a ragyogó gyógy mód nemcsak az orvosi körökben, hanem egyebütt is beválíik.

Például, akinek

— Mikor én fiatal voltam, száz forintot is adtam volna a tizennyolc-pengős „Oroszlán” légnymású mosógépért, amellyel egy kosár ruhát 15 perc alatt lehet kimosni.

(Bemutatás: VII, Erzsébet körút 50. I. 11. Naponta d. u. 4—5h-ig.)

nincs pénze, ismételje sokszor egymásután:

— Hol az a Rothschild, hadd adjak neki kölcsön.

Választás előtt a politikusoknak ezt a mondást ajánlom:

— Egy vasba se fog kerülni a mandátumom.

Bethlen miniszterelnök ezt mondhatná:

— Holnap lemondok, holnap lemondok... és holnapután' se mond le.

A színigazgató:
— Hol vannak azok a pótszékek?

Móricz Zsiga:

— Jaj, de szeret engem az akadémia!

Papp Géza báró:

— Minden percben egy millimétert nővök.

A szerkesztő:

— De ragyogót írt ez a Dymi (a ragyogóját!)

DYMI

A választási hadjárat humora

Egy pesti fiskális, akit gyerekkorában az asztal körül kergetett a papája, ha nem akart képviselő lenni, mindenáron jelöltetni szerette volna magát Kiskundorozsmán. Meg is egyezett egy minden hájjal megkent választásrendezővel, aki viszont egy nagyszájú dorozsmai kortes-

sel kötötte le az üzletet. A helyi ügynök állítólag megkezdte az előmunkálatokat, de egy hétig hírt sem adott magáról. Egy hét múlva ezt a táviratot küldte a képviselőjelölt úr bizalmi emberének:

MIKOR LESZ GYÜLÉS? KINEK AGITÁLJAK?

Olcsóbban, mint bárhol

vehet a gyártónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában, továbbá **ponyvát, sátrat, zsákot és gazdasági köteleket stb.**

Szúdy Elemér elvesztett fogadása és annak vidám következményei

Kitűnő író- és újságíró-társunk, Szúdy Elemér dr., a múlt hónapban fogadást kötött ugyancsak jeles kollégáinkkal, Vásárhelyi Ferenc dr.-val, Az Est-lapok politikai rovatvezetőjével. A fogadás tárgya: az országgyűlés feloszlata volt. Szúdy azt állította, hogy a nyáron nem kerül rá a sor, Vásárhelyi meg azt, hogy igenis, még a nyáron új képviselőházat választ az ország. Szúdy Elemért minden politikai újságíró „hiteles forrásként” tiszteli, ami természetes is, hiszen ő a miniszterelnöki sajtóosztály főnöke. Viszont Vásárhelyi Ferenc állandó jólétesültsége is köztudomású politikai körökben s így érthető, hogy a fogadás nagy feltűnést keltett. Minthogy Szúdy öméltósága is, Vásárhelyi önagysága is makacsul megmaradt a saját külön tippje mellett, tanuk előtt az a megállapodás történt, hogy a vesztő fél a képviselőház feloszlata napján köteles villásreggelivel megvendégelni a parlamenti újságírói kart.

A fogadást — most már könnyű kitálatni — Vásárhelyi Ferenc nyerte meg. Mint diadalmas hadvezér, ragyogó arccal járt-kelt a t. Ház folyosóin, amikor visszavonhatatlanul elérkezett a parlament feloszlataának nevezetes pillanata. De csodálatos módon Szúdy Elemér is mosolyogva fogadta a kollégák — részvétnyilatkozatát, abból az alkalomból, hogy harmincegynehány újságírók kell megvendégelnie az Országház dunaparti éttermében. A sajtóosztály népszerű főnöke meg is okolta, miért olyan jókedvű.

— Tudjátok, — mondta — ilyenkor választás előtt minden politikusnak örült gondot okoz az alkotmányos költségek előteremtése. Ezenkívül külön gondot okoz nekik, hogyan lehet úgy etetni-itatni a választókat, hogy ne gyűljön meg a bajuk a szigorú törvénnyel. Nos, én aránylag elég olcsón fogom megúszni a választási hadjáratot ezzel az egyetlenegy lakomával, meg aztán feleletre sem vonhatnak érte, mert ti nem az én választóim vagytok.

A képviselőház obsitja után még a felsőházba kellett átsétálnunk az ünnepies aktushoz. Almásy László, a t. Ház volt (és leendő) elnöke szerényen az újságírók páholyába ült és nagyot nevetett, mikor megtudta, hogy a mélyen tisztelt sajtó munkásai miért jelentek meg ilyen feltűnő nagy számban. A Szúdy—Vásárhelyi-féle fogadás effektuálását várják... Szúdy Elemér a gazdáját (Bethlen Istvánt) leste, attól tartva, hogy ülés után elfogják a képviselőjelöltek, kiöntve élébe rengeteg panaszuat és keserüiket. István gazda azonban megszimatoalta a részt és az ülésterem egyik őrizetlen kijáratán „meglógott”. Szúdy föllélegzett: nem kell tovább silbakolni, kezdődhetik a lakoma.

Impozáns számban vonultak le a parlamenti újságírók (publicisták, tudósítók, karcoltírók vegyesen) az országháza páratlanul szép, nyitott terrasz-vendéglőjébe. Az asztalfőn Vásárhelyi Ferenc, a fogadás és a nap (meg Az Est) hőse ült. Mellette a csatavezeszes Szúdy Elemér, oldalán hűséges munkatársával, Rákóczy Imre dr. miniszterelnökségi osztálytanácsossal. A doyen szerepét Béla Henrik, a kiváló publicista töltötte be, tehát neki kellett az ünnepi beszédet mondani. El is mondta formásan, talpraesetten és végül — Szúdy Elemérré üritette poharát. Utána Berecz Sándor dr., a híres törvénybogarász, egyben a legszimpatikusabb önjelölt eresztette ki a hangját olyan lendülettel, hogy ha tőlünk függött volna, menten megválasztjuk

Mezőkövesd követének. (Ott lépett fel tudniillik.) Beszéde végén ő is Szűdy Elemért köszöntötte fel. Vásárhelyi Ferenc méltatlankodva tiltakozott az ünneplésnek ez ellen a furcsa módja ellen, amely róla, a lakoma értelmi szerzőjéről teljesen megfeledkezik és erélyesen követelte, hogy őt is köszöntsék fel. Szavai jóízű kacajba fulladt, maga a nemünnepelet ünnepelet nevetett legjobban.

Szűdy Elemér és Rákóczy doktor kollégialis szeretettel áthatott, komolyabb hírokat pengető beszédei után ketten is felálltunk, azzal az eltökéltséggel, hogy Vásárhelyi barátunkat köszöntsük, de ezek a tösztok is Szűdy éltetésével végződtek. Közben nagy izgatottság vett erőt Vásárhelyin, — most jutott eszébe, hogy lapját még nem informálta a legfrissebb politikai eseményekről. De még öt percig várta. Várta, hogy felköszöntik. A harminc kolléga vidám összjátéka azonban kifogástalan volt: senkisémet állt fel. Végül is felugrott Vásárhelyi és körülbelül ezeket mondta:

— Kedves Barátaim! Ezen a szép tavaszi napon, amikor ilyen pompás hangulatban élvezzük egy fogadás kellemes következményeit, engedjétek meg, hogy egy kitűnő férfiúra hívjam fel a figyelmeteket. Erre a férfiúra, akinek érdemei közismertek, erényei számosak és a legszelebbebb körökben méltányoltak, erre a férfiúra, akinek a mai feledhetetlen összejövetelt köszönhetjük és aki iránt mindnyájan hálásak vagyunk, ürítem poharamat. Éljen Vásárhelyi Ferenc!

A hahota tetőfokát érte. Vásárhelyi gyorsan távozott az ön-pohárköszöntő színhelyéről.

Hol van jelenleg a külföld szeme

Báji Patay Gyula, a mezőkövesdi kerület volt képviselője és mostani képviselőjelöltje nyílt levelezőlapot intézett választóihoz, írván többi közt a következőket:

„A külföld szeme jelenleg, az általános választások alkalmából, erősen függ rajtunk, de különösen Mezőkövesden, mely községet minden hazánkba érkezett idegen meglátogat és ismeri is. Rothermere angol lord, a magyarság önzetlen és igaz barátja, a legnagyobb angol lapok teljhatalmú ura, külön tudósítót küld le Mezőkövesdre, ki a választás lefolyásának minden legkisebb részletéről értesíti lapjait.”

Most legalább tudjuk, hol „függ” jelenleg a világ szeme. Már meg voltunk ijedve, hogy Briand és Curtius diplomáciai párviadalán vagy a készülő leszereleési konferencián függ. Hála Isten, rajtunk függ, még pedig kizárólag Mezőkövesden s azt kémlí, hogy Báji Patay Gyula, avagy Zsóry Lajos fősztolgabíró lesz-e Mezőkövesd képviselője. Mert nagy eset ez, kérem. Minden hazánkba „érkezett” idegen beszélni fog róla. Sőt Rothermere „angol lord” (van nem angol lord is?) hasábos tudósítást közöl arról, hogyan szavaz Nagy István meg Kis János és mért szavaz úgy, ahogy szavaz. Mert ez izgatja az angolt, a skótot, meg az írt. Báji vagy Zsóry! Hogy milyen híres lett egyszerre Mezőkövesd! Nesze neked, Tápé, — többé nem te vagy a világ közepe.

Új dramaturgia

— Nem rossz a darabja, barátom, csak a szerzőtársával nem vagyok megelégedve.

— De hiszen nincs is szerzőtársam!

— Ép az a baj. Ehhez a darabhoz legalább is Kemal pasa, vagy Pilsudszki marsal kellene társnak, hogy előadjam.

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Gyula

Cégalapítás: 1869

AMIN PEST NEVET

Kovácsnét nagyon bosszantja, hogy kislfia állandóan a körmeit rágja s hogy leszoktassa, így ijesztgeti:

— Gyurika, ha tovább fogod a körmeidet rágni, olyan hasad lesz, mint egy hentesmesternek.

Történt azután néhány nappal, hogy Gyurika a villamoson utazott az anyjával. Velük szemben egy fiatal asszony ült, aki nagyon közel állott az anyai örömkökhöz. Gyurika élénken figyeli a vizavióját, sőt rá is mosolyog. A fiatal asszonynak feltűnik a fiú viselkedése és megszólal:

— Talán ismeresz engem, kislfiám?

— Nem ismerem én a nénit, — mondja Gyurika — de tudom, hogy mit tettett csinálni.

Egy úgynevezett társaságbeli hölgytől megkérdik:

— Mi a különbség egy keresztény, egy zsidó és egy autó között?

— Nem tudom, mert, hála Istennek, autókatasztrófában még sohasem volt részem.

— Na és? ...

— Szóval azt akarom mondani, hogy még nem kerültem autó alá.

— Doktorkám, — mondja egy táncosnő, akinek injekciókra volt szüksége — szeretném, ha olyan helyre adná az injekciókat, ahol nem látják meg.

— Akkor, azt hiszem, leghelyesebb lenne, ha bevinné az oltóanyagot.

Ürüház díszre: *A SZÉP KÖNYV*

Szép könyv díszre:

AZ ÍZLÉSES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében

Budapest V, Vadász ucca 30.

BECIVA

Beketow cirkusz-varieté
Városliget Tel. Aut 183-35.

MŰSORA BRILLIÁNS

A tanító a szabadakaratról magyaráz az iskolában és megjegyzi, hogy szabadakarata minden embernek van.

Móricza erre feláll és így szól:

— Tanító úr kérem, nekem nincs.

— Miért ne volna?

— Mert ha szabadakaratom volna, akkor ilyen remek strandidőben nem ülnék itt ebben a vacak iskolában.

Csurgón mindenki önjelölt

Kedves Borsszem Jankó!

A napokban a somogy megyei Csurgón jártam és kíváncsiságból megkérdeztem egyik gazdától:

— Na, ki lesz a követjük?

— Én, — felelte önérvetesen.

De biztos a dolgában, gondoltam és megkérdeztem egy másik atyafitól is: melyik jelölt áll itt a legjobban?

— Én, — felelte határozottan.

Most már egy kaputos emberhez fordultam a kérdéssel:

— Ugyan kérem, ki lesz Csurgó követe?

— Én, — válaszolt az illető.

Kezdett érdekelni a dolog és még egy tucat embert megkérdeztem, de mind hasonló választ adott. Hogyan, hát ez a Csurgó tele van önjelölttel?

Végre fölfedeztem egy plakátot, amely öles betűkkel hirdette:

Éljen

ÉHN KÁLMÁN dr.
szeretett képviselőjelöltünk!

Pöstyén és a választások

— Hallom, a választási szelvénygyűjtők valósággal megrohanták Pöstyént.

— Mért, mi a bajuk?

— Alig állnak már szegények — a választók lábán.

Politika az Alsótanyán

Színhely: Szeged, Alsótanya. *Idő:* vasárnap ebédidőben. Az asszonynépség a konyhában foglalatoskodik, fehérseledek mosakodnak, tisztálkodnak. Készülődnek a bálba. Csak a gazda nincs otthon. Borbás bácsi kocsmájába hívta őket gyűlésbe az esküdt. Ott üldögélnek a hosszú asztal mellett, egy képes hetilapot nézegetve. Az esküdt úr rábök egy arcképre: — Nézzék kendtök, — mondja — ihol a *Kébelberger*. Zsidó ez, én mondom.

Aztán egy másik arcképre mutat: — Ehun mög a *Ravassay*... Hát ha ez nem zsidó, akkor én nem vagyok esküdt.

— Ammondó vagyok, — adja fel a szót bizonyos nevezetű Kilincs Nagy István — mind a ketten be akarják csapni a népet. Azt akarik, hogy zsidó kézbe lőgyön a hatalom.

— Akkor én inkább a *Roffenstejn*-re szavazok... az cucilista, — szól a vitába egy borkupec-gazda.

— Eriggyék kend innen, — förmed rá az esküdt — hisz az is zsidó.

— Igön, — válaszolja a borkupec — de ez legalább szögény zsidó.

Most az öreg Illovay bácsi teszi le a garast:

— Igaza van kendnek. *Inkább lássak száz szögény zsidót, mint egy gazdag zsidót.* (K—ó.)

ARANYKÖPÉSEK

Csak az a férfi tudja igazán, hogy mit akar, aki a nőtől akar szabadulni.

*

Az már az unalom jele, amikor ráérünk másokat megfigyelni.

*

Inkább a hallgatás való arra, hogy értsenek belőle, mint a beszéd.

Karádi Emil

Az a nő, ki nem szereti

hónaljáról, arcáról felesleges hajszálait szörteleténtővel eltávolítani, kizárólag a

Morisson borotvakrémet használja, mert az víz, szappan, ecset nélkül használható.

WEISZ MARISKA

V, LIPÓT KÖRÚT 22

Függönyök féláron

Selyemfényű szőnyegfonal
12 fillér

Mély megilletődéssel és fájdalommal jelentjük, hogy

SALGÓ HENRIK

a Borsszem Jankó több mint két évtizeden át volt külmunkatársa, az Aradi Közlöny kiadóhivatali igazgatója, Budapesten, 51 éves korában elhunyt.

A drága és hű barát emlékét örökre szívünkbe zárjuk.

A BORSSZEM JANKÓ
szerkesztősége

MEGHÍVÓ

a Borsszem Jankó Lapkiadó Rt. (VI, Mozsár u. 9, I. 3) 1931 június 25-én, d. e. 10 órakor tartandó

rendkívüli közgyűlésére.

Tárgysorozat

1. Az igazgatóság jelentése az 1930. üzletév mérlegében előforduló téves számadatok leírásának helyesbítéséről.*

2. A felügyelőbizottság jelentése a helyesbített mérlegre vonatkozólag.

Budapest, 1931 június 15.

Az igazgatóság

Megjegyzés. A közgyűlésen résztvenni óhajtó részvényesek tartoznak részvényeiket az alapszabályok értelmében a társaság pénztáránál (VI, Mozsár u. 9) legalább öt nappal a közgyűlés előtt letenni.

* Mérlegszámok: Pénztárkézslet 162.40 P. Lapérték 48.000 P. Adósság 1618.74 P. Vesztesség át-hozat 1929-ről 7861.11 P. Vesztesség 782.62 P. Összesen 58.424.87 P. Teher: Részvénytőke 34.500.— P. Tőketartalék 17.660.— P. Hitelezők 2264.87 P. Elfogadványok 4000.— P. Összesen 58.424.87 P.

Waldmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyékszék- és mosdóberendezések, olomárúk, víz-, gőz-, légszuszterelvények, Pipe-cikkek, Fayencemosdók, klozetcsészék, bidetek és ülőeszközök, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61
Telefon: 102-74

Nyílt kérdés Seiffensteiner Salamonhoz

MIT SZÓL AHHOZ, SALAMON BÁCSI, HOGY A PARLAMENT FELSZÁLLÁSÁVAL EGYIDŐBEN A PARLAMENT-ÉTTEREM IS KÉSZ LETT?

Salamon bátyánk megtömkölte a pipáját jófajta Verpelétivel és így szólt:

Smülétől azt kérdezi a bíró a válópöre tárgyalásán:

— Meggondolta a dolgot? Komolyan el akar válni?

— A legkomolyabban, — felelte a Smüle. — Ágytól és asztaltól!

— Te niemand, — mérte végig megvetően a felesége — hát már enni se tudsz?

Az okos mama

Egy csinos fiatal színésznőnek, aki inkább a társadalmi életben, mintsem a színpadon arat zajos sikereket, minden hájjal és vazelinnal megkent okos mamája van. Színésztársaságban róla van szó, t. i. a mamáról.

— Tudjátok, hogy hívják? — kérdezi

— Hát persze, hogy tudjuk! — mondják a többiek.

— Tévedtek. Nem úgy hívják. Ennek a raffinált mamának *Materlink* a neve.

Az Andrássy úti divatüzletben

Egy volt képviselő a legújabb ruha-kreációkat nézegeti *Komlós* Sándor úri divatüzletében és azt mondja:

— Ez mind nagyon elegáns, talán túlságosan is az. Én az egyszerűbb, demokratikusabb ruhát szeretem.

— Az nem tartós, — felel *Komlós*.

— Mért?

— Tetszik tudni, az ilyen demokrata dolgok folytonos szakadásoknak vannak kitéve.

Sopronból írják:

Sopron környékén *Kő* József nyugalmazott tábornok lépett fel *Östör* József dr. ügyvéd, a kerület volt kitűnő képviselője ellen. Most már csak az a kérdés: *Kő* vagy — nem *kő*.

HYPEROL szájvíz
tabletta

ideális száj- és toroköblögő

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

Kéziratokat és rajzokat nem adunk vissza. — Sz. S. Szó szerint úgy van, ahogy írja: „Magyarország összes lapjai közül a Borsszem Jankónak van a legnagyobb rejtvénymultja”, — de mikor ezt a multat reklamálja, nem szabad elfelejtenie, hogy a mi lapunk több mint hatvan év alatt produkált ezer meg ezer rébuszát variálják többnyire a napi- és hetilapok. Nekünk viszont állandóan újakat kell termelni, ami hiszen rendben is volna, de a közönség, amelynek közreműködésére mindig szükség van, megoszlik a sok rébuszt közlő lap között s miránk sem jut annyi, mint azelőtt, amikor nem csináltak még vegyeskereskedést a napilapok hasábjain, melyek mindent felszippantanak. Így vizesedett el a hajdan elmés rébuszrovat is sok más szellemi csemegével együtt. Mi házilag minden lehető megteszünk, hogy az elmésség színvonalát ezen a fronton is tartsuk, de szeretnők látni a publikum élénkebb fantáziáját is. — **K-ó.** (*Szeged.*) Levél ment. — **Merénylő.** Ezúttal nemcsak mennyiségben, de értékben is gazdag volt a termés. — **Sp.** Máskor az ilyen okos tanácshoz szíveskedjék legalább százezer pengőt mellékelni. Anyival megcsinálható a kívánt újítás. — **T. V.** Ha Egyiptomba utazik, ne feledjen magával vinni jó magyar cigarettákat. — *Több levélről a jövő számban.*

A MAGYAR PISCATOR

Írók és színészek társaságában Piscatorról, a híres német rendezőről vitakoztak. Valaki azt állította, hogy a mi viszonyaink nem termelhetnek ki ilyen érdekes és merész színházi embert.

— Hát az bizonyos, — mondták többen is — hogy Magyarországon nincs egy Piscator.

— Az nincs, — jegyezte meg egy vígjátékíró — de *orppiscátor* az van.

(Enyhe célzással egy főrendezőre, aki társaságban sűrűn megfélekedzik magáról.)

*Szmokingban
borotválkozhat,*

mert a *Morisson borotva-erém* révén nem kell szappanhab, víz, ecset a borotválkozáshoz. Kapható mindenütt.

A BORSSZEM JANKÓ RÉBUSZAI

BAR_sANYA

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Sternberg

RÁKÓCZI ÚT 60
Kir. Udvari Hangszergyár
GRAMOFON LEMEZ

2.

1 doboz **DESSERT**
„Cadeau” csokoládéárugyár rt.
Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép
FOTO KLÁRA
műterméből
V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros készülék
Reich Miklós
VI, Vilmoscsá-rádió és gramofon
szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

3 órás tubus
„OTO” fémtisztító
Mindent gyorsabban, tartósabban, szebben
tisztít, fényesít
Főlerakat: ERA MŰVEK V, Katona József u. 31

6.

Egy gobeline-párnaalap fonallal
WEISZ MARISKÁ-tól
V. Lipót körút 22

7.

Egy jumper blúz
FENYVES divatruházából
CALVIN-TÉR 7

8.

Dr. KÖRNERNÉ
kozmetikai intézete,
VII, Erzsébet körút 52. Tel.: 350—18.
Fiók: SIÓFOKON.
Arcápolás. Helyi fogyasztás. Szörte-
lenítés. Napvédő szerek. Hatásos
szőrvesztők. Szállítás vidékre is.

9.

Egy darab 13×18 méretű művészi kivitelű kép
H. Kemény Rózi és Ujvári Margó
fényképészeti műterméből
I, Mészáros ucca 4, III. EM. 1

10.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP
Kis Pál koszorús fényképész-mű-
terméből. VII, Király ucca 51. sz.

11.

Egy üveg **BAEDER** parfóm
FRITZ ZSIGMOND illatszertárából
Rákóczi út 4
Külön manikűr terem. Manikűr 40 fillér

12.

3 darab művészi levelezőlap
BRUNHUBER
udvari és kamarai fény-
képész műterméből, Buda-
pest VIII, Baross ucca 61.

13.

LABORI
fotóművészeti műterme
Budapest Gróf Tisza István ucca 18.
Egy darab 18×24 cm nagyságú
(Cabinet) művészfelvétel

14.

Egy darab
Egy darab
Egy darab
„ERA” lakkcipő ápoló
színes cipő ápoló
fekete cipő ápoló
Főlerakat: Budapest V, Katona József u. 31

Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ

június 15-i rejtvénytisztázója

A Borsszem Jankó mult számában közzölt rébuszok megfejtése: 1, *Anyaszív*,

2. *Harc a mandátumért*, 3. *Megvető mosoly*. A megfejtők közül *Barna Kálmán*, *Horváth Géza*, *Hollóssy Viktor*, *Ender Ede*, *Krausz Margit*, *Mayersberg Dénes*, *Kun Magda*, *Körtvélyessy Zoltán*, *Kovács Károly*, *Gál Erzsébet*, *Várady Róbert*, *Mezei Magda*, *György Endre*, *Vértes Évi* kaptak jutalmakat.

JELÖLT A KORZÓN

- Nézd csak, ez is egy önjelölt, aki a biztos bukásba rohan.
- Hogyan?
- Völegényjelölt és a menyasszonyáról mindenki tudja, hogy bukott nő.

64. évfolyam, 12. (3178.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: **MOLNÁR EMIL**

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Biró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII, Rózsa ucca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

R E X

villamossági, műipari és lakberendezési
üzlet

V., Dorottya ucca 9

Telefon: 824-04

Csillárok minden stilben és kivitelben. Magyar, német, francia, angol és japán műipari árúk.

HOMAN gáztűzhelyek, mérsékelt árak.

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, sziveskedjenek a „Borsszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük!

**Kávéházban
Vendéglőben
Fodrásznál**

követelje

a

Borsszem Jankót

**Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből**

gyógyulást keresők kérjenek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet-től.**

Bpest VII, Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

a liberális

polgárság lapja

Mindenki olvassa

HIRDESSEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND

CINCOGRAFIA

VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa a

**MAGYAR
HIRLAP**-ot,

a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

